

Testament polityczny Hitlera

Adolf Hitler Mein politisches Testament

Seit ich 1914 als Freiwilliger meine bescheidene Kraft im ersten, dem Reich aufgezwungenen Weltkrieg einsetzte, sind nunmehr über dreißig Jahre vergangen.

In diesen drei Jahrzehnten haben mich bei all meinem Denken, Handeln und Leben nur die Liebe und Treue zu meinem Volk bewegt. Sie gaben mir die Kraft, schwerste Entschlüsse zu fassen, wie sie bisher noch keinem Sterblichen gestellt worden sind. Ich habe meine Zeit, meine Arbeitskraft und meine Gesundheit in diesen drei Jahrzehnten verbraucht.

Es ist unwahr, dass ich oder irgendjemand anderer in Deutschland den Krieg im Jahre 1939 gewollt haben. Er wurde gewollt und angestiftet ausschliesslich von jenen internationalen Staatsmännern, die entweder jüdischer Herkunft waren oder für jüdische Interessen arbeiteten. Ich habe zu viele Angebote zur Rüstungsbeschränkung und Rüstungsbegrenzung gemacht, die die Nachwelt nicht auf alle Ewigkeiten wegzuleugnen vermag, als dass die

Adolf Hitler Mój testament polityczny¹

Minęło już ponad trzydzieści lat od czasu, gdy w roku 1914 jako ochotnik zaangażowałem swe skromne siły w narzuconej Rzeszy pierwszej wojnie światowej.

W ciągu tych trzech dziesięcioleci we wszystkich myślach i zamierzeniach, poczynaniach i w [samym] życiu napędzały mnie do działania wierność i miłość do mojego narodu [Volk]. Dawały mi one siłę do podejmowania najtrudniejszych decyzji, jakich dotychczas nie podejmowałem jeszcze żaden śmiertelnik. W tych trzech dekadach wyczerpałem swój czas, siłę do pracy i zdrowie.

Nieprawdą jest, bym ja lub ktokolwiek inny w Niemczech chciał wojny w 1939 roku. Wojny tej pragnęli i podzegli do niej wyłącznie ci międzynarodowi mężowie stanu, którzy mieli pochodzenie żydowskie lub pracowali na rzecz żydowskich interesów. Zbyt wiele złożyłem propozycji ograniczenia zbrojeń, których przyszłe pokolenia nie będą w stanie zanegować na całe wieki, tak aby móc mnie obciążyć odpowiedzialnością za wybuch tej wojny. Ponadto

¹ Adolf Hitler sporządził swój testament polityczny 29 IV 1945 r. w obliczu nieuchronnej klęski Trzeciej Rzeszy. Następnego dnia popełnił samobójstwo. Choć testament Hitlera nie miał umocowania prawnego, na jego mocy powstał rząd z siedzibą we Flensburgu. Admirał Karl Dönitz, wyznaczony przez Hitlera na prezydenta, podpisał kapitulację Rzeszy 8 i 9 V 1945 r. Obecnie testament polityczny Hitlera jest przechowywany w National Archives w Waszyngtonie.

Verantwortung für den Ausbruch dieses Krieges auf mir lasten könnte. Ich habe weiter nie gewollt, dass nach dem ersten unseligen Weltkrieg ein zweiter gegen England oder gar gegen Amerika entsteht. Es werden Jahrhunderte vergehen, aber aus den Ruinen unserer Städte und Kunstdenkmäler wird sich der Hass gegen das letztes Endes verantwortliche Volk immer wieder erneuern, dem wir das alles zu verdanken haben: dem internationalen Judentum und seinen Helfern.

Ich habe noch drei Tage vor Ausbruch des deutsch-polnischen Krieges dem britischen Botschafter in Berlin eine Lösung der deutsch-polnischen Probleme vorgeschlagen – ähnlich der im Falle des Saargebiets unter internationaler Kontrolle. Auch dieses Angebot kann nicht weggleugnet werden. Es wurde nur verworfen, weil die massgebenden Kreise der englischen Politik den Krieg wünschten, teils der erhofften Geschäfte wegen, teils getrieben durch eine, vom internationalen Judentum veranstaltete Propaganda.

Ich habe auch keinen Zweifel darüber gelassen, dass, wenn die Völker Europas wieder nur als Aktienpakete dieser internationalen Geld- und Finanzverschwörer angesehen werden, dann auch jenes Volk mit zur Verantwortung gezogen werden wird, das der eigentliche Schuldige an diesem mörderischen Ringen ist: das Judentum! Ich habe weiter keinen darüber im Unklaren gelassen, dass dieses Mal nicht nur Millionen Kinder von Europäern der arischen Völker verhungern werden, nicht nur Millionen erwachsener Männer den Tod erleiden und nicht nur Hunderttausende an Frauen

nigdy nie chciałem, żeby po pierwszej nieszczęsnej wojnie światowej doszło do kolejnej wojny z Anglią czy też nawet z Ameryką. Przemina setki lat, ale z ruin naszych miast i z dziedzictwa naszej kultury i sztuki będzie się ciągle odradzać nienawiść do – koniec końców – narodu ponoszącego za to odpowiedzialność, któremu my to wszystko zawdzięczamy: międzynarodowemu żydostwu i jego pomocnikom.

Jeszcze trzy dni przed wybuchem wojny niemiecko-polskiej zaproponowałem brytyjskiemu ambasadorowi w Berlinie rozwiązanie problemów niemiecko-polskich – podobnie jak w przypadku Okręgu Saary [*Saargebiet*] przy udziale międzynarodowego nadzoru. Również i tej propozycji nie można zaprzeczyć. Odrzucono ją tylko z tego powodu, że decydenci z kręgów polityki angielskiej pragnęli wojny, po części licząc na interesy, a po części napędzani propagandą organizowaną przez międzynarodowe żydostwo.

Nie mam również żadnych wątpliwości, że gdy tylko narody Europy ponownie zostaną potraktowane jako zaledwie pakiety akcji przez tych spiskowców z międzynarodowej finansjery, właśnie ten naród zostanie pociągnięty do współodpowiedzialności – ten, który jest prawdziwym winnym tej morderczej walki: żydostwo! Nikogo nie pozostawiałem w niepewności co do faktu, że tym razem będą konać z głodu nie tylko miliony dzieci europejskich ludów aryjskich [*der arischen Völker*], że śmierć poniosą nie tylko miliony dorosłych mężczyzn i że nie tylko setki tysięcy kobiet i dzieci zostaną spalone

und Kindern In den Städten verbrannt werden und zu Tode bombardiert werden durften, ohne dass der eigentlich Schuldige, wenn auch durch humanere Mittel, seine Schuld zu büßen hat.

Nach einem sechsjährigen Kampf, der einst In die Geschichte trotz aller Rückschläge als ruhmvollste und tapferste Bekundung des Lebenswillens eines Volkes eingehen wird, kann ich mich nicht von der Stadt trennen, die die Hauptstadt dieses Reiches ist. Da die Kräfte zu gering sind, um dem feindlichen Ansturm gerade an dieser Stelle noch länger standzuhalten, der eigene Widerstand aber durch ebenso verblendete wie charakterlose Subjekte allmählich entwertet wird, möchte ich mein Schicksal mit jenem teilen, das Millionen anderer auch auf sich genommen haben, indem ich in dieser Stadt bleibe. Außerdem will ich nicht Feinden in die Hände fallen, die zur Erhellung ihrer verhetzten Massen ein neues, von Juden arrangiertes Schauspiel benötigen.

Ich hatte mich daher entschlossen, in Berlin zu bleiben und dort aus freien Stücken in dem Augenblick den Tod zu wählen, in dem ich glaube, dass der Sitz des Führers und Kanzlers selbst nicht mehr gehalten werden kann. Ich sterbe mit freudigem Herzen angesichts der mir bewussten unermesslichen Taten und Leistungen unserer Soldaten an der Front, unserer Frauen zuhause, den Leistungen unserer Bauern und Arbeiter und der in der Geschichte einmaligen Einsatz unserer Jugend, die meinen Namen trägt.

Daß ich ihnen allen meinen aus tiefstem Herzen kommenden Dank aus-

w miastach i poniosą śmierć w bombardowaniach, mimo że to ten prawdziwy winny powinien zapłacić za swe winy, przy zastosowaniu może nawet i bardziej humanitarnych metod.

Po sześćioletniej walce, która kiedyś wejdzie do historii – mimo wszystkich niepowodzeń – jako najślawniejsze i najdzielniejsze okazanie woli życia pewnego narodu, nie potrafię rozstać się z miastem, które jest stolicą tej Rzeszy. Ponieważ pozostało już niewiele sił, żeby właśnie w tym miejscu dłużej opierać się atakom wroga, a mój własny opór stopniowo jest osłabiany przez równie zaślepione indywidua bez charakteru, chciałbym mój los połączyć z losem, jaki miliony innych również wzięły na siebie, pozostając w tym mieście. Poza tym nie chcę wpaść w ręce wrogów, którzy dla rozbawienia podburzonych mas pragną nowego, zaaranżowanego przez Żydów spektaklu.

Dlatego też zdecydowałem się pozostać w Berlinie i tam z własnej woli wybrać śmierć w chwili, gdy będę przekonany, że nie będzie już można utrzymać stanowiska wodza [*Führer*] i zarazem kanclerza Rzeszy. Umrę z sercem wypełnionym radością w obliczu uświadamianych przeze mnie niewyobrażalnych wręcz czynów i dokonań naszych żołnierzy na froncie, naszych kobiet w domach, osiągnięć naszych chłopów i robotników i unikatowych w dziejach akcji naszej młodzieży, która nosi moje nazwisko [*Hitlerjugend*].

To, że im wszystkim składam podziękowania z całego serca, jest równie

spreche, ist ebenso selbstverständlich wie mein Wunsch, dass sie deshalb den Kampf unter keinen Umständen aufgeben mögen, sondern, ganz gleich wo immer, ihn gegen die Feinde des Vaterlandes weiterführen, getreu den Bekenntnissen eines grossen Clausewitz. Aus dem Opfer unserer Soldaten und aus meiner eigenen Verbundenheit mit ihnen bis in den Tod, wird in der deutschen Geschichte so oder so einmal wieder der Samen aufgehen zur strahlenden Wiedergeburt der nationalsozialistischen Bewegung und damit zur Verwirklichung einer wahren Volksgemeinschaft.

Viele tapferste Männer und Frauen haben sich entschlossen, ihr Leben bis zuletzt an das meine zu binden. Ich habe sie gebeten und ihnen endlich befohlen, dies nicht zu tun, sondern am weiteren Kampf der Nation teilzunehmen. Die Führer der Armeen, der Marine und der Luftwaffe bitte ich, mit äussersten Mitteln den Widerstandsgeist unserer Soldaten im nationalsozialistischen Sinne zu verstärken unter dem besonderen Hinweis darauf, dass auch ich selbst, als der Gründer und Schöpfer dieser Bewegung, den Tod dem feigen Absetzen oder gar einer Kapitulation vorgezogen habe.

Möge es dereinst zum Ehrbegriff des deutschen Offiziers gehören – so wie dies in unserer Marine schon der Fall ist – dass die Übergabe einer Landschaft oder einer Stadt unmöglich ist und dass vor allem die Führer hier mit leuchtendem Beispiel voranzugehen haben in treuester Pflichterfüllung bis in den Tod.

oczywiste jak moje życzenie, by nie zaprzestawali walki pod żadnym pozorem, lecz w dowolnym miejscu kontynuowali ją przeciwko wrogowi ojczyzny, będąc wierni zasadom wielkiego [Carla von] Clausewitz. Z ofiary naszych żołnierzy i z mojego własnego przywiązania do nich aż do śmierci w odpowiednim czasie niemieckich dziejów znowu wszędzie nasienie promiennego odrodzenia ruchu narodowosocjalistycznego i w ten sposób urzeczywistni się prawdziwa jedność narodu.

Wielu najdzielniejszych mężczyzn i kobiet zdecydowało się swoje życie połączyć z moim aż do końca. Prosiłem ich i ostatecznie rozkazałem, żeby tego nie robili, lecz by wzięli udział w dalszej walce [naszej] nacji. Przywódców wojsk lądowych, marynarki i sił powietrznych [Luftwaffe] proszę, żeby za pomocą najwyższych środków wzmocnili ducha oporu naszych żołnierzy w myśl narodowosocjalistycznych przekonań, zwracając szczególną uwagę na to, że i ja sam, jako twórca tego ruchu, wołałem śmierć od tchórzliwej dymisji lub też kapitulacji.

Chciałbym, żeby kiedyś do poczucia honoru niemieckiego oficera należało – tak jak to się dzieje już w naszej flocie – żeby niemożliwe było oddanie [w ręce wroga] [*Übergabe*] kraju [*Landschaft*] lub miasta i żeby przede wszystkim przywódcy właśnie tutaj świecili przykładem, najwierniej wypełniając swe obowiązki aż do śmierci.

Zweiter Teil des politischen Testaments

Ich stosse vor meinem Tode den früheren Reichsmarschall Hermann Göring aus der Partei aus und entziehe ihm alle Rechte, die sich aus dem Erlass vom 29. Juni 1941 sowie aus meiner Reichstagserklärung vom 1. September 1939 ergeben könnten. Ich ernenne an Stelle dessen den Großadmiral Dönitz zum Reichspräsidenten und Obersten Befehlshaber der Wehrmacht.

Ich stosse vor meinem Tode den früheren Reichsführer-SS und Reichsminister des Intern, Heinrich Himmler aus der Partei sowie aus allen Staatsämtern aus. Ich ernenne an seiner Stelle den Gauleiter Karl Hanke zum Reichsführer-SS und Chef der deutschen Polizei und den Gauleiter Paul Giesler zum Reichsminister des Intern.

Göring und Himmler haben durch geheime Verhandlungen mit dem Feinde, die sie ohne mein Wissen und gegen meinen Willen abhielten, sowie durch den Versuch, entgegen dem Gesetz, die Macht im Staate an sich zu reißen, dem Lande und dem gesamten Volk unabsehbaren Schaden zugefügt, gänzlich abgesehen von der Treulosigkeit gegenüber meiner Person.

Um dem deutschen Volk eine aus ehrenhaften Männern zusammengesetzte Regierung zu geben, die die Verpflichtung erfüllt, den Krieg mit allen Mitteln weiter fortzusetzen, ernenne ich als Führer der Nation folgende Mitglieder des neuen Kabinetts:

Druga część testamentu politycznego

Jeszcze przed śmiercią wykluczam z partii dawnego marszałka Rzeszy Hermanna Göringa i pozbawiam go wszelkich praw, które mogłyby wynikać z zarządzenia z dnia 29 czerwca 1941 roku, jak również z mojego oświadczenia w Reichstagu z dnia 1 września 1939 roku. Na jego miejsce mianuję admirała [*Großadmiral*] Dönitza na prezydenta Rzeszy i głównodowodzącego Sił Zbrojnych [*Oberster Befehlshaber der Wehrmacht*].

Jeszcze przed śmiercią wykluczam dawnego Reichsführera SS i ministra spraw wewnętrznych Rzeszy Heinricha Himmlera z partii i ze wszystkich stanowisk państwowych. Na jego miejsce mianuję gauleitera Karla Hankego Reichsführerem SS i szefem niemieckiej policji oraz mianuję gauleitera Paula Gieslera ministrem spraw wewnętrznych Rzeszy.

Göring i Himmler przez potajemne pertraktacje z wrogiem, przeprowadzone bez mojej wiedzy i wbrew mojej woli, jak również podjęcie próby bezprawnego przejęcia władzy w państwie wyrządzili nieobliczalną szkodę całemu narodowi, pomijając zupełnie ich niewierność wobec mojej osoby.

Aby zapewnić niemieckiemu narodowi rząd składający się z honorowych mężów stanu, który wypełni zobowiązanie dalszego prowadzenia wojny wszystkimi środkami, na przywódców [*naszej*] nacji mianuję następujących członków nowego gabinetu:

Reichspräsident: D ö n i t z
 Reichskanzler: Dr. G o e b b e l s
 Parteiminister: B o r m a n n
 Aussenminister: S e y ß - I n q u a r t

 Innenminister: Gauleiter G i e s l e r

 Kriegsminister: D ö n i t z
 Oberbefehlshaber des Heeres:
 S c h ö r n e r
 Oberbefehlshaber der Marine: D ö n i t z
 Oberbefehlshaber der Luftwaffe:
 G r e i m
 Reichsführer-SS und Chef der
 Deutschen Polizei: Gauleiter H a n k e
 Wirtschaft: F u n k
 Landwirtschaft: B a c k e
 Justiz: T h i e r a c k
 Kultus: Dr. S c h e e l
 Propaganda: Dr. N a u m a n n
 Finanzen: S c h w e r i n - K r o s s i g k
 Arbeit: Dr. H u p f a u e r
 Rüstung: S a u r
 Leiter der Deutschen Arbeitsfront
 und Mitglied des Reichskabinetts:
 Reichsminister Dr. L e y .

Prezydent Rzeszy: D ö n i t z
 Kanclerz Rzeszy: d r G o e b b e l s
 Minister Partii: B o r m a n n
 Minister spraw zagranicznych: S e y ß -
 I n q u a r t
 Minister spraw wewnętrznych:
 Gauleiter G i e s l e r
 Minister wojny: D ö n i t z
 Naczelný dowódca Wojsk Lądowych:
 S c h ö r n e r
 Naczelný dowódca Marynarki: D ö n i t z
 Naczelný dowódca Sił Powietrznych:
 G r e i m
 Reichsführer SS i szef policji
 niemieckiej: Gauleiter H a n k e
 Gospodarka: F u n k
 Rolnictwo: B a c k e
 Sprawiedliwość: T h i e r a c k
 Oświata i kultura: d r S c h e e l
 Propaganda: d r N a u m a n n
 Finanse: S c h w e r i n - K r o s s i g k
 Praca: d r H u p f a u e r
 Zbrojenia: S a u r
 Dyrektor Niemieckiego Frontu Pracy
 i Gabinetu Rzeszy: Minister Rzeszy
 d r L e y .

Obwohl sich eine Anzahl dieser Männer, wie Martin Bormann, Dr. Goebbels usw. einschliesslich ihrer Frauen, aus freiem Willen zu mir gefunden haben und unter keinen Umständen die Hauptstadt des Reiches verlassen wollten, sondern bereit waren, mit mir unterzugehen, muss ich sie doch bitten, meiner Aufforderung zu gehorchen und in diesem Falle das Interesse der Nation über ihr eigenes Gefühl zu stellen. Sie werden mir durch ihre Arbeit und ihre Treue als Gefährten nach dem Tode ebenso nahe stehen, wie ich hoffe, dass mein Geist unter ihnen weilen und sie stets begleiten wird. Mögen sie hart sein, aber niemals ungerecht, mögen sie vor allem nie die Furcht zum Ratgeber ihres Han-

Mimo że niektórzy z tych mężów [stanu], tacy jak Martin Bormann, dr Goebbels itd., włącznie ze swymi żonami, przyłączyli się do mnie i nie chcieli pod żadnym pozorem opuścić stolicy Rzeszy, lecz byli gotowi razem ze mną wybrać śmierć [untergehen], muszę ich jednak prosić, by posłuchali mojego wezwania i w tym wypadku postawili interes narodu ponad własne uczucia. Poprzez swoją pracę i wierność będą mi po śmierci nadal towarzyszyć i będą mi tak samo bliscy, jak moja nadzieja, że mój Geist [duch, umysł, psyche] będzie przebywał wśród nich i będzie im ciągle towarzyszył. Oby byli twardzi, ale nigdy nie niesprawiedliwi, oby ich doradcą w działaniu nigdy nie

delns erheben und die Ehre der Nation über alles stellen, was es auf Erden gibt. Mögen Sie sich endlich dessen bewusst sein, dass unsere Aufgabe, des Ausbaus eines nationalistischen Staates die Arbeit kommender Jahrhunderte darstellt, die jeden einzelnen verpflichtet, immer dem gemeinsamen Interesse zu dienen und seine eigenen Vorteile demgegenüber zurückzustellen. Von allen Deutschen, allen Nationalsozialisten, Männern und Frauen und allen Soldaten der Wehrmacht verlange ich, dass Sie der neuen Regierung und ihren Präsidenten treu und gehorsam sein werden bis in den Tod.

Vor allem verpflichte ich die Führung der Nation und die Gefolgschaft zur peinlichen Einhaltung der Rassen-gesetze und zum unbarmherzigen Widerstand gegen den Weltvergifter aller Völker, das internationale Judentum.

Gegeben zu Berlin, den 29. April 1945, 4.00 Uhr.

Als Zeuge:
Dr. Joseph Goebbels
Martin Bormann
Wilhelm Burgdorf
Hans Krebs

był strach i oby honor narodu stawiali ponad wszystko, co istnieje na Ziemi. Oby w końcu byli świadomi tego, że nasze zadanie zbudowania narodowo-socjalistycznego państwa stanowi pracę nadchodzących stuleci, a przez to zobowiązuje każdego do służenia wspólnemu interesowi, własne korzyści zaś należy odłożyć na bok. Od wszystkich Niemców, wszystkich narodowych socjalistów, mężczyzn i kobiet i wszystkich żołnierzy Wehrmachtu żądam, żeby byli wierni i posłuszni nowemu rządowi i jego prezydentom aż do śmierci.

Przede wszystkim zobowiązuję przywódców [*Führung*] narodu i wszystkich [moich] zaprzysiężonych stronników [*Gefolgschaft*²] do wręcz pedantycznego przestrzegania ustaw o czystości rasy i do bezlitosnego oporu wobec podżegaczy wszystkich narodów na świecie – wobec międzynarodowego żydostwa.

Spisano w Berlinie, dnia 29 kwietnia 1945 r., o godz. 4:00.

Świadkowie:
dr Joseph Goebbels
Martin Bormann
Wilhelm Burgdorf
Hans Krebs

Z języka niemieckiego przełożyła
Bogusława Kłak

² *Gefolgschaft* – a) słowo pochodzące z dziejów ludów germańskich, nawiązujące do „zwoleńników, stronników” przywódcy, podlegających mu jako pewna grupa po złożeniu przysięgi na wierność (*Treueid*).